

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.3.2021
COM(2021) 136 final

Rekommendation till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för kommissionen att på unionens vägnar förhandla om ändringar av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (*konventionen*) syftar till att bevara europeiska vilda djur och växter och deras naturliga miljö, särskilt de vars bevarande kräver samarbete mellan flera länder. Den är ett mellanstatligt avtal som ingåtts inom ramen för Europarådet. Konventionen trädde i kraft den 1 juni 1982.

Europeiska unionen har varit avtalsslutande part i konventionen sedan den 1 september 1982¹. För närvarande finns det 51 avtalsslutande parter i konventionen, inbegripet alla EU-medlemsstater.

Europarådets ordinarie anslag till Bernkonventionen har gradvis minskat med åren, så att Bernkonventionens funktioner inte kan säkerställas utan betydande frivilliga bidrag från parterna, men dessa minskar också. Det är därför viktigt att säkerställa en tillförlitlig finansiering för konventionen.

I enlighet med resolution nr 9 (2019) från ständiga kommitténs trettionionde möte, som antogs den 6 december 2019, om finansieringen av Bernkonventionen och om ett nytt system för obligatoriska ekonomiska bidrag från parterna, tillsattes en temporär expertgrupp för att bistå sekretariatet med att utarbeta förslag om införande av finansieringsklausuler genom ändring av Bernkonventionens artiklar och om upprättande av ett utökat delavtal, vilka skulle behandlas vid ständiga kommitténs fyrtionde möte.

På grundval av arbetet i den temporära expertgrupp som tillsattes vid ständiga kommitténs 39:e möte diskuterades två kompletterande förslag om finansieringsfrågan vid ständiga kommitténs 40:e möte. Mötet antog ett beslut till stöd för upprättandet av ett utökat delavtal. Vad gäller förslaget om att ändra Bernkonventionen så att den omfattar finansieringsklausuler enades ständiga kommittén, till följd av ett uttalande från unionen och dess medlemsstater om att det behövdes ytterligare interna diskussioner innan man kunde fatta ett beslut², om att skjuta upp beslutet om en eventuell ändring av konventionen till sitt 41:a möte, och inga invändningar gjordes.

Såsom föreslogs vid ständiga kommitténs 40:e möte skulle ändringen av konventionen innebära att det införs en mekanism för att fastställa ett obligatoriskt bidrag. I den ursprungliga texten gjordes dock ingen åtskillnad mellan kärnbudgeten och programbudgeten, och det angavs inte heller vilken bidragsskala som skulle tillämpas. Förhandlingarna om ett reviderat ändringsförslag kommer att föras i en temporär arbetsgrupp under hela 2021 inför ett beslut vid ständiga kommitténs 41:a möte. Unionen bör aktivt bidra till dessa förhandlingar.

¹ Rådets beslut 82/72/EEG av den 3 december 1981 om ingående av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (EGT L 38, 10.2.1982, s. 1).

² Se även rådets beslut (EU) 2020/1830 av den 27 november 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 40:e mötet i ständiga kommittén för konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen), EUT L 409, 4.12.2020, s. 34.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Införandet av ett system med obligatoriska bidrag till denna konvention skulle vara förenligt med den politik som förs på andra områden. Unionen är nämligen part i ett stort antal multilaterala miljöavtal inom vars ramar unionen lämnar obligatoriska ekonomiska bidrag på grundval av kraven i avtalet och/eller de finansiella bestämmelser som antagits på grundval av bestämmelser i avtalet. I samband med sådana avtal görs det normalt åtskillnad mellan kärnbudget och programbudget, och obligatoriska bidrag görs endast till kärnbudgeten. I den föreslagna ändringen av konventionen klargörs emellertid inte att den mekanism som ska inrättas följer denna modell. I den föreslagna ändringen anges inte heller någon skala för bidragen. I andra multilaterala miljöavtal fastställs unionens bidrag normalt till högst 2,5 % av de totala bidragen.

Det är därför lämpligt att unionen säkerställer att parterna inte blir skyldiga att bidra till programbudgeten och att unionens bidrag inte kan fastställas till mer än 2,5 % av budgeten.

Denna rekommendation är helt i linje med, och följer av, rådets beslut 2020/1830 om fastställande av unionens ståndpunkt vid det 40:e mötet i ständiga kommittén för konventionen³.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är förenligt med unionens mål avseende miljö och internationella förbindelser.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

I artikel 218.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att kommissionen ska lägga fram rekommendationer för rådet som ska anta ett beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar och utse unionens förhandlare. Enligt artikel 218.4 i EUF-fördraget får rådet ge förhandlaren direktiv.

Eftersom förhandlingarna kommer att avse en akt som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram kan artikel 218.9 i EUF-fördraget inte tillämpas i detta sammanhang.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.3 och 218.4 i EUF-fördraget.

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör miljön.

Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 192.1 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Miljö är ett område med delad befogenhet enligt artikel 192 i EUF-fördraget. Finansieringen av denna miljökonvention medför att unionen och medlemsstaterna har delad befogenhet med avseende på deras respektive bidrag som parter. Unionen måste därför delta i detta hänseende.

³

Se ovan.

- **Proportionalitetsprincipen**

Ett rådsbeslut är nödvändigt för att unionen ska kunna delta i dessa förhandlingar, som är avgörande för att fastställa en förutsägbar finansiell grund för den konvention som unionen är part i.

- **Val av instrument**

Valet av instrument regleras i artikel 218.3 och 218.4 i EUF-fördraget.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Unionen bidrar för närvarande med 24 700 EUR per år till Bernkonventionen på grundval av en föreslagen, frivillig bidragsskala. Det är mycket osannolikt att ett obligatoriskt bidrag på 2,5 % av kärnbudgeten skulle överskrida detta belopp, varför detta initiativ inte får några budgetkonsekvenser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Förhandlingsdirektiven bör offentliggöras omedelbart efter det att de antagits.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ej tillämpligt.

Rekommendation till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för kommissionen att på unionens vägnar förhandla om ändringar av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 218.3 och 218.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation, och av följande skäl:

Det föreslås att konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö⁴ (Bernkonventionen) ska ändras så att den omfattar finansieringsklausuler.

Det är nödvändigt att säkerställa att en sådan ändring är förenlig med unionens lagstiftning och intresse, i synnerhet att unionen inte blir skyldig att bidra med mer än 2,5 % av de totala bidragen.

Kommissionen bör bemyndigas att på Europeiska unionens vägnar förhandla om ändringar av konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- (1) Kommissionen bemyndigas härmed att på unionens vägnar förhandla om ändringar av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen) vad gäller ett nytt system för obligatoriska ekonomiska bidrag från parterna, vid mötena i ständiga kommittén för konventionen och i den relevanta temporära expertgruppen.
- (2) Kommissionen ska föra dessa förhandlingar på unionens vägnar, i samråd med [namnet på den särskilda kommittén förs in av rådet] och på grundval av de förhandlingsdirektiv som återges i bilagan till detta beslut.
- (3) I den utsträckning unionen och medlemsstaterna har delad behörighet vad gäller innehållet i de ändringar som avses i punkt 1, bör kommissionen och medlemsstaterna ha ett nära samarbete under förhandlingsprocessen, i syfte att säkerställa enighet i unionens och dess medlemsstaters internationella representation.
- (4) Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av förhandlingarna och, när så är lämpligt, om eventuella problem som uppstår under förhandlingarna.

⁴ Rådets beslut 82/72/EEG av den 3 december 1981 om ingående av konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (EGT L 38, 10.2.1982, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*